(1924) "स्कभि प्रति(ष्टम्भे)बन्धे" (I-भ्वादि:-387. सक. सेट्. आत्म.) सर्वाण्यपि रूपाणि णिजन्तात् सन्नन्तं विना **चम्पयति**वत् (499) ज्ञेयानि ।

(1925) " स्कुञ् आप्रवणे " (IX-क्र्यादि:-1478. सक. अनि. उभ.) '—आवरणे' इत्येके । 'सौत्रोऽयमित्याचार्याः' इति **स्वामी** । **आप्रवणम्**= उद्धरणम् । '-आप्लवने' इति **मैत्रेयः** । '-आच्छादने' इति **काशकृत्स्नः** । स्कावक:-विका, स्कावक:-विका, चुस्कूषक:-षिका, चोस्कूयक:-यिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककुङ्धातुवत् (198) ऊह्यानि । 'स्तन्भु-स्तुन्भुस्कन्भुस्कुञ्भ्यः श्नुश्च' (3-1-82) इति वचनात् स्कुन्वन्-स्कुन्वती-स्कुन्वानः इति श्नुविकरणविशिष्टोऽपि शतरि, शानचि च प्रयोगोऽधिकोऽस्य । क्रमप्राप्तः श्नाप्रत्ययोऽपि भवत्येव, स्कुनन्-ती-स्कुनानः इति । कर्तरि क्तः-[A]स्कुतः ।

(1926) " स्कुदि आप्रवणे " (I-भ्वादि:-9. सक. सेट्. आत्म.) '**आप्रवणम्** उत्प्लवनमुत्प्लुत्य गमनं वा' इति **क्षीरतरङ्गिणी** । 'उद्धरणम् इति **भोजः** ।' इति **धातुवृत्तौ** । सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिक**कुन्थति**वत् (220) ज्ञेयानि । [1]स्कुन्दनः, [2]स्कुन्दा, इति विशेषः । [3]कुन्दम् ।

(1927) " स्खद स्खदने " (I-भ्वादि:-768. सक. सेट्. आत्म.) [अ]

घटादिः ।

---

1 'अनुदात्तेतश्च—' (3-2-149) इति युच्प्रत्ययः ।

2. 'धातोरिदित्त्वेन उपदेशावस्थायां नुमो विधानाद् धातोर्गुरुत्वात्, 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति स्त्रियामकारो लघूपधगुणाभावश्च ।

3. पचाद्यचि सकारस्य बाहुलकात् लोपे रूपमिति **क्षीरस्वामी** ।

[अ.] घटादिष्वेव द्विः **स्खदेः** पाठात् पूर्वपाठ आत्मनेपदार्थः-आत्मनेपदप्रकरणात् ; उत्तरपाठस्तु 'शेषात् कर्तरि—' (1-3-78) इति परस्मैपदार्थ इति स्यात् । वस्तुतः पूर्वं पठितस्यैव **स्खदेः** उपसर्गविशेषवशात् मित्त्वामित्त्वव्यवस्थार्थं पुनः पाठः इति न्याय्यम् । **काशकृत्स्नधातुपाठे** तु '**स्खदिर्** अवत्यां च' इति घटादिषु पठ्यते । तस्यायमर्थः-**अवत्याम्**=अवधात्वर्थभूते रक्षणे **स्खदिर्**धातुर्मित्संज्ञकः । चकारात् पूर्वस्मिन् गणसूत्र उपात्तस्य 'परिवेषणे' इत्यर्थेऽपि मिदयमिति ।

A. 'मोद**स्कुतो**ऽथ कबरीं प्रयुनन् सरामः' धा. का. 3-5.